

ภาคผนวก 1

สารานุกรมยูดาคาเกี่ยวกับ YHWH

ต่อไปนี้เป็นส่วนทั้งหมดของ “YHWH” จากหัวข้อ “พระนามต่างๆของพระเจ้า” ในสารานุกรมยูดาคา (พิมพ์ครั้งที่ 2, เล่ม 7, หน้า 675) ส่วนที่คัดลอกนี้มาจากต้นตำรับเกี่ยวกับศาสนายิว 22 เล่มที่ได้รับความนิยม ที่ให้ประเด็นสำคัญบางประการคือ (i) ชื่อ YHWH มีการออกเสียงอย่างสม่ำเสมอด้วยสระที่ถูกต้องก่อนปี ค.ศ. 586 (ii) การออกเสียงที่ถูกต้องของ YHWH คือ “Yahweh” (iii) การออกเสียงที่แท้จริงของ YHWH ไม่เคยหายไป (iv) การแปลว่า “เยโฮวาห์” ที่ผิดแผกจาก “ยาห์เวห์” นั้น เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเหตุผลในการแทรกสระในพยัญชนะ YHWH (v) ข้อห้ามในการกล่าวชื่อ YHWH เป็นผลมาจากความเข้าใจผิดกับพระบัญญัติข้อที่สาม

[เริ่มต้นส่วนที่คัดลอก]

ชื่อเฉพาะของพระเจ้าของอิสราเอล ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูด้วยตัวพยัญชนะสี่ตัวคือ YHWH และถูกอ้างถึงว่าเป็น “อักษรทั้งสี่ของภาษาฮีบรูที่หมายถึงพระเจ้า”¹ ได้มีการออกเสียงชื่อนี้อย่างสม่ำเสมอด้วยสระที่ถูกต้อง อย่างน้อยก็จนกระทั่งพระวิหารแห่งแรกถูกทำลายในปี 586 ก่อน ค.ศ. ดังที่เห็นได้ชัดจากตัวอักษร*ลาติซ² ซึ่งเขียนขึ้นไม่นานก่อนหน้านั้น แต่อย่างน้อยในช่วงศตวรรษที่สามก่อน ค.ศ. ก็ได้มีการหลีกเลี่ยงที่จะออกเสียงชื่อ YHWH และได้ถูกแทนที่ด้วยคำ Adonai³ หรือ “the Lord” ดังที่เห็นได้จากการใช้คำภาษากรีกว่า Kyrios หรือ “Lord” แทน YHWH ในพระคัมภีร์ภาษากรีกฉบับเซปทัวจินต์ที่แปลจากพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูซึ่งเริ่มโดยชาวยิวที่พูดภาษากรีกในศตวรรษนั้น เมื่อคำ Adonai YHWH ปรากฏรวมกันที่ไหนในพระคัมภีร์ ก็จะอ่านว่า Adonai Elohim หรือ “Lord God” ในช่วงยุคกลางต้นๆ เมื่อข้อความพระคัมภีร์ที่เป็นพยัญชนะถูกจัดให้มีสระเพื่อช่วยในการอ่านแบบดั้งเดิมที่ถูกต้อง สระที่ชี้ไปที่ 'Adonai โดยมีสระหนึ่งที่ผันแปรคือ สระ “เอ” (—*a sheva*) กับพยัญชนะ yod ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวแรกของ YHWH แทนที่จะเป็นสระ “อะ” (*ḥataf-pataḥ*) ภายใต้ aleph ของ 'Adonai นั้นถูกใช้กับ YHWH ดังนั้นจึงทำให้เกิดเป็นรูปของ YeHoWaH (เยโฮวาห์) เมื่อบรรดานักวิชาการคริสเตียนในยุโรปเริ่มศึกษาภาษาฮีบรูครั้งแรก พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่านี่หมายถึงอะไรจริงๆ และพวกเขาได้เริ่มนำเอาชื่อผสม “Jehovah (เยโฮวาห์)” มาใช้ เพื่อหลีกเลี่ยงการออกเสียงแม้แต่ชื่อ 'Adonai สำหรับ YHWH ที่จับ

¹ Tetragrammaton หมายถึงอักษรทั้งสี่คือ yod, he, vav, he ของภาษาฮีบรูที่หมายถึงพระเจ้าพระยาห์เวห์

² Lachish Letters ตัวอักษรฮีบรูโบราณที่เขียนด้วยหมึกบนภาชนะดิน (ผู้แปล)

³ “อาโดนาย” หรือ “องค์พระผู้เป็นเจ้า” (ผู้แปล)

จ้วงไม่ได้นั้นต่อมาถูกนำมาพูดให้ง่าย ๆ ในภาษาฮีบรูว่า *ha-Shem* (หรือ *Shemā*, “ชื่อนั้น” ในภาษาอาราเมค) แม้ในถ้อยคำเช่นว่า “ขอท่านผู้เข้ามาในพระนามของ YHWH จงได้รับพระพร” (สดุดี 118:26) การหลีกเลี่ยงที่จะออกเสียงชื่อ YHWH นั้นโดยทั่วไปให้เหตุผลว่าเป็นการแสดงความเคารพยำเกรง จะพูดให้ชัดยิ่งขึ้นก็คือมีสาเหตุมาจากความเข้าใจผิดในพระบัญญัติข้อที่สาม (อพยพ 20:7; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:11)⁴ ว่าหมายถึง “เจ้าอย่าออกชื่อ YHWH พระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร” ในขณะที่ความหมายจริง ๆ ก็คือ “เจ้าอย่าสาบานเท็จโดยใช้ชื่อ YHWH พระเจ้าของเจ้า” (ฉบบ JPS)⁵ หรือเป็นไปได้มากกว่าว่า “อย่าพูดชื่อ YHWH พระเจ้าของท่านในสิ่งที่เป็เท็จ” คืออย่าคิดว่า YHWH เหมือนกันกับพระอื่น

การออกเสียงที่ถูกต้องของชื่อ YHWH ไม่เคยหายไป นักเขียนชาวกรีกยุคแรกหลายคนของคริสตจักรคริสเตียนเป็นพยานว่าชื่อนั้นออกเสียงว่า “Yahweh” (ยาห์เวห์) อย่างน้อยสิ่งนี้ก็ยืนยันได้กับสระของพยางค์แรกของชื่อโดยรูปคำ *Yah* ที่สั้นลงซึ่งบางครั้งใช้ในบทกวี (เช่น อพยพ 15:2)⁶ และ *-yahu* (-ยาฮู) หรือ *-yah* (-ยาห์) ที่ทำหน้าที่เป็นพยางค์สุดท้ายในชื่อฮีบรูมากมาย ในความเห็นของนักวิชาการหลายคนแล้ว YHWH เป็นรูปแบบคำพูดของรากคำ *hwh* ซึ่งเป็นรูปที่เก่ากว่าของรากคำ *hyh* “เป็น” (“to be”) สระของพยางค์แรกแสดงให้เห็นว่าคำกริยา *hiph'il* ถูกใช้ในรูปของการแสดงเหตุปัจจุบันถึงอนาคต และเพราะฉะนั้นจึงต้องหมายถึง “พระองค์ทรงทำให้เป็น, พระองค์ทรงทำให้เกิดขึ้น” คำอธิบายชื่อนี้ที่ให้ไว้ในอพยพ 3:14⁷ คือ *Eheyeh-Asher-Eheyeh* หรือ “I-Am-Who-I-Am” (“เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”) นั้นเสนอกระบวนการที่คำถูกเปลี่ยนไปเป็นคำที่คุ้นเคยยิ่งขึ้นที่พบได้ทั่วไปในการอธิบายชื่อในพระคัมภีร์มากกว่ามีหลักเกณฑ์ที่ตายตัว ไม่ต้องสงสัยเลยว่าชื่อยาห์เวห์มีรูปแบบย่อจากชื่อดั้งเดิมที่ยาวกว่าเช่นเดียวกับชื่อฮีบรูอื่น ๆ มากมายในพระคัมภีร์ มีการเสนอแนะว่าชื่อดั้งเดิมที่เป็นชื่อเต็มรูปแบบนั้นจะเหมือนกับ *Yahweh-Asher-Yihweh* ซึ่งหมายถึง “พระองค์ทรงทำสิ่งที่มียูให้มีชีวิตขึ้น” หรือ *Yahweh Zeva'ot* (1 ซามูเอล 1:3,11) ซึ่งหมายถึง “พระองค์ทรงทำให้พลโยธา [แห่งสวรรค์-หรืออิสราเอล?] มีขึ้น” “องค์ผู้เป็นเจ้าของมทัพ” ซึ่งการแปลแบบดั้งเดิมของชื่อหลังนี้น่าสงสัย

ตามข้อสันนิษฐานของพยานเอกสารแล้ว ที่มาของการเขียนในหนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์ ที่รู้จักกันว่า Elohist⁸ และพยานเอกสารของปุโรหิตนั้นไม่เคยใช้ชื่อ Yahweh กับพระเจ้าจนเมื่อมีการเปิดเผยกับโมเสส (อพยพ 3:13; 6:2-3);⁹ แต่ที่มาของ Yahwist¹⁰ ใช้จากปฐมกาล 2:4 และใส่ชื่อในคำประกาศของเอวาวว่า “ฉันกับพระยาห์เวห์ได้ทำให้เกิดมนุษย์คนหนึ่ง” ดังนั้นจึงหมายความว่า ชื่อนี้เป็นที่รู้จักกันใน

⁴ อพยพ 20:7 ห้ามใช้พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด เพราะผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้น พระยาห์เวห์จะทรงเอาโทษ

⁵ The Jewish Publication Society

⁶ ฉบับ New Jerusalem Bible และ Complete Jewish Bible ใช้คำ “Yah” (“Yah is my strength and my song”) ตามต้นฉบับภาษาฮีบรู ฉบับมาตรฐาน 2011 ใช้คำเต็ม “พระยาห์เวห์” (อพยพ 15:2 “พระยาห์เวห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพระองค์”)

⁷ อพยพ 3:14 “ไปบอกชนชาติอิสราเอลว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย’”

⁸ ผู้เขียนจากพระคัมภีร์หกเล่มแรกที่เรียกพระเจ้าว่า “Elohim” แทน “Yahweh” (ผู้แปล)

⁹ อพยพ 6:2-3 พระเจ้าตรัสกับโมเสสอีกว่า “เราคือยาห์เวห์ เราปรากฏแก่อับราฮัมแก่อิสอัคและแก่ยาโคบด้วยนามว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่เราไม่ได้สำแดงให้พวกเขารู้จักในนามยาห์เวห์”

¹⁰ ผู้เขียนจากพระคัมภีร์หกเล่มแรกที่เรียกพระเจ้าว่า “Yahweh” แทน “Elohim” (ผู้แปล)

มนุษย์รุ่นแรก (ปฐมกาล 4:1; เปรียบเทียบ 4:26) จุดประสงค์ที่ชัดเจนของอพยพ 6:2-3¹¹ คือการยกย่องโมเสสที่พระเจ้าได้สำแดงพระนามพระยาห์เวห์ให้โมเสสรู้จัก แต่พระองค์ไม่ได้สำแดงเช่นนั้นกับบรรพบุรุษของเขา

¹¹ อพยพ 6:2-3 พระเจ้าตรัสกับโมเสสอีกว่า “เราคือยาห์เวห์ เราปรากฏแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบด้วยนามว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”